

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 435/2019
02.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Томић Живановић, адвокат из ..., против туженог „Аутопревозтурист“ АД из Чачка, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3762/16 од 22.12.2017. године, у седници одржаној 02.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3762/16 од 22.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П1 105/16 од 18.07.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење туженог бр. .. од 31.10.2013. године и обавезе тужени да тужиоца врати на рад, као и да му обезбеди одговарајуће радно место у складу са законом. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3762/16 од 22.12.2017. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П1 105/16 од 18.07.2016. године, па је ставом другим изреке тужба тужиоца којом је тражио да се поништи као незаконито решење туженог бр. .. од 31.10.2013. године којим му је отказан уговор о раду и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, одбачена као неблаговремена. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 70.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. Тужилац у ревизији указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, и то тврдњом о нејасним и противречним разлозима и да пресуда има недастатака због којих се не може испитати, што није дозвољен ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на неодређено време по уговору о раду од 23.05.2012. године на пословима референта продаје туристичких аранжмана, а његово место рада је било у Одлуком директора туженог од 25.10.2013. године утврђено је да је укинут огранак туженог у ..., па је тужиоцу решењем туженог од 31.10.2013. године престао радни однос због престанка потребе за обављањем послова на којима је радио услед технолошких, економских и организационих промена код послодавца. Тужени је тужиоцу оспорено решење о отказу уговора о раду доставио препорученом поштиљком, уз повратницу бр. ..., повратница је потписана дана 06.11.2013. године и пријем писмена оверен је потписом – парафом. Оценом налаза вештака графолошке струке, утврђено је да је тужилац лично потписао поштанску повратницу о уручењу поштиљке дана 06.11.2013. године, када је примио оспорено решење о отказу уговора о раду. Искључена је могућност фалсификовања потписа тужиоца од стране трећег лица, те да је било које лице на било који други начин сачинило спорни потпис. Тужилац је тужбу у овом спору поднео 18.02.2014. године.

Код тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом чл. 153, 158. и 179. тачка 9. Закона о раду одбио тужбени захтев налазећи да је решење о отказу уговора о раду законито, а другостепени суд је по одржаној расправи укинуо првостепену пресуду и тужбу одбацио као неблагоприятну.

По схватању Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и тужбу одбацио као неблагоприятну.

Према члану 195. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 32/13), против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно предствник синдиката чији је запослени члан а кога запослени овласти може да покрене спор пред надлежним судом (став први). Рок за покретање спора јесте 90 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права (став други).

Имајући у виду да је сасвим извесно да је тужилац примио решење о отказу уговора о раду дана 06.11.2013. године, што потврђује његов потпис на повратници о уручењу поштиљке, право тужиоца је повређено наведеног датума, по пријему отказног решења, од када је почео да тече рок предвиђен чланом 195. Закона о раду. С озбиром да је тужба у овој правној ствари поднета непосредно суду дана 18.02.2017. године, правилан је закључак другостепеног суда да је протекао законски рок од 90 дана за

подношење тужбе са захтевом за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад. У питању је рок преклузивне природе који је довео до губитка права на подношење тужбе за судску заштиту, а на који суд пази по службеној дужности. Самим тим, тужилац је изгубио право да у судском поступку захтева оцену законитости решења о отказу уговора о раду, као и реинтеграцију у радни однос, што чини неоснованим наводе ревизије о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић